

РЕШЕНИЕ

№ 169

гр. Свиленград, 15.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на осми септември през две хиляди двадесет
и трета година в следния състав:

Председател: Кремена Т. Стамболиева Байнова

при участието на секретаря Цвета Ив. Данаилова
като разгледа докладваното от Кремена Т. Стамболиева Байнова
Административно наказателно дело № 20235620200347 по описа за 2023
година

, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58а и сл. от ЗАНН.

Внесена е Административнонаказателна преписка (АНП) от
Директора на Регионална дирекция по горите (РДГ) - Кърджали по издаден
Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия КОО №
096912 от 23.03.2023 година по компетентност за налагане на Безвъзмезден
труд в полза на обществото на Ю. И. М. с ЕГН ***** от село Мустрак,
област Хасково, на основание чл. 266, ал. 3 от Закона за горите (ЗГ).

Административнонаказващият орган (АНО) – Директорът на РДГ -
Кърджали, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

В съдебната фаза се ангажират писмени доказателства.

В съдебната фаза, нарушителят на Ю. И. М., редовно призован, не се
явява.

*Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност
събраните по делото писмени доказателства, установи следното от
фактическа страна:*

Ю. И. М. е роден на 23.11.1993 година в град Момчилград, област Кърджали, с ЕГН *****. Български гражданин е. Живее в село *****. Не е женен. Не е осъждан. Не работи по трудово правоотношение.

От анализа на събраните по делото доказателства е видно, че на 23.03.2023 година около 11.20 часа В.Г.М., който работи на длъжност „Главен специалист - Горски инспектор при РДГ – Кърджали към Изпълнителна агенция по горите” съвместно с колегата си Б.И.Н. констатира, че нарушителят М. съхранява в двора си на посочения по-горе адрес дърва за огрев - дъб, без Превозен билет. Дървата са измерени в присъствието на нарушителя от горските служители с метър и е установено количеството им – 1 пр.куб.м.

В.Г.М. съставя срещу Ю. И. М. АУАН серия КОО № 096912/23.03.2023 година, а именно за това, че на 23.03.2023 година в двора на дома, където живее - село *****, съхранява дърва за огрев – 1 пр.куб.м. дъб, без Превозен билет. А досежно квалификацията, нарушението правно квалифицира с разпоредбата на чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ, която вписва за нарушена. АУАН е съставен в присъствието на нарушителя и свидетеля по Акта – Б.И.Н.. Нарушителят отказва да подпише и да получи екземпляр от АУАН, като не вписва възражения против констатациите. Отказите да подпише АУАН и да получи екземпляр от Акта са удостоверени с подписа и трите имена и служебния адрес на лицето Б.И.Н..

Срещу Акта в законоустановения 7-дневен срок не постъпва Възражение.

За така констатираното нарушение е съставен Констативен протокол серия КОО № 128328 от дата 23.03.2023 година, който е подписан от горските служители.

Преписката е изпратена в Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, която с Постановление на Заместник Районния прокурор Мария Кирилова от дата 12.06.2023 година отказва да образува Досъдебно производство (ДП) за престъпление по чл. 235 от НК и прекратява преписка вх.№ 2116/2023 година по описа на Районна прокуратура – Хасково на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК (деянието не съставлява престъпление поради липсата на обективния елемент от състава на престъплението). Посочено е, че паричната равностойност на дървесината е в размер на 55 лв., която сума е посочена и в Придружителното писмо на АНО, с което преписката е изпратена в Прокуратурата и в Експертната справка, изготвена от служител на АНО. Постановлението от дата 12.06.2023 година е изпратено на РДГ – Кърджали по компетентност за реализиране на

административнонаказателна отговорност на Ю. И. М.. Документите са получени при АНО на дата 16.06.2023 година.

След получаване на посоченото Прокурорско постановление, както и на съставения АУАН, ведно с преписката, Директорът на РДГ - Кърджали установява, че извършеното от Ю. И. М. нарушение е повторно - извършено в едногодишния срок от влизане в сила на Наказателно постановление (НП) № 2653/07.10.2022 година на Директора на РДГ – Кърджали, с което на Ю. И. М. за нарушение на чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 50 лв. като е отбелязано, че е влязло в законна сила на 01.11.2022 година. Предвид на това, че Ю. И. М. е наказан за друго такова нарушение по чл. 266, ал. 1 от ЗГ и въз основа на АУАН, респ. Прокурорското постановление, АНО изпраща преписката в Районен съд - Свиленград, който да се произнесе по наказанието на нарушителя за нарушението по чл. 266, ал. 3 от ЗГ.

Материалната компетентност на актосъставителя да съставя АУАН за нарушения по ЗГ, се доказва предвид факта, че В.Г.М. заема длъжността „Главен специалист - Горски инспектор в РДГ - Кърджали към Изпълнителна агенция по горите”, притежава средно – специално образование: Горско и ловно стопанство, квалификация Техник - лесовъд (видно от Свидетелство за професионална квалификация серия К-07 № 003437), т.е. Манев се явява оправомощено лице, съгласно разпоредбата на чл. 274, ал. 1, т. 1 от ЗГ, действало при изпълнение на служебните си задължения.

С правна преценка за достоверност, Съдът изцяло кредитира писмените доказателства, приложени в АНП, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, които не се оспориха от която и да е от страните в процеса. Същите се цениха изцяло по съдържанието си спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство. Кредитираха се и всички други писмени доказателства, налични по делото.

Изложената по горе фактическа обстановка, се установява от писмените доказателства.

*При така установената фактическа обстановка, Съдът в настоящия си състав достига до следните **правни изводи**:*

Съдът в изпълнение на задължението си за контрол по законосъобразността на образуването и провеждането на административнонаказателното производство, установи, че Искането е процесуално допустимо, тъй като е депозирано от надлежна страна - Директорът на РДГ - Кърджали. АНО е сезиран от длъжностно лице по

смисъла на чл. 37, ал. 1 от ЗАНН съобразно изискванията на закона.

Разгледано по същество Искането на АНО, Съдът намира за основателно по следните съображения:

Процесният АУАН е издаден в съответствие на процесуалните правила. Действително в АУАН е посочен служебният адрес на свидетеля по Акта, а не личният, но този реквизит следва да е наличен в Акта с оглед идентификацията и конкретизацията на посоченото лице. Предвид факта, че са посочени коректно, точно и ясно трите имена и служебния му адрес, както и датата му на раждане, е налице пълно индивидуализиране на посоченото лице и не е наличен проблем с неговата индивидуализация, т.е. с неговата самоличност. От друга страна констатираното не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като за да се окачестви едно процесуално нарушение като съществено е от значение дали при допускането му по някакъв начин се ограничават или пречат правата на някоя от страните в процеса, което в случая не е налице.

Действително в АУАН не е посочено в какъв срок може да се подаде възражение, но това не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като не води до различни правни изводи, защото в АУАН се съдържат конкретните факти по случая (кога, къде, кой, как, при какви обстоятелства, какво е извършил) и тъй като ако беше депозирано такова от страна на нарушителя АНО, респ. Съдът щеше да го разгледа.

Фактът, че при посочване на нарушената правна норма, актосъставителят не е посочил конкретната хипотеза, не води до различни правни изводи, защото в АУАН (както вече бе посочено) се съдържат конкретните факти по случая (кога, къде, кой, как, при какви обстоятелства, какво е извършил). Тези конкретни факти са надлежно квалифицирани от актосъставителя като нарушение по чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ. Т.е. налице е пълно съответствие между описанието на нарушението от фактическа страна и законовата разпоредба, която е нарушена.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административнонаказателната процедура. В съответствие с чл. 43, ал. 2 от ЗАНН отказът на нарушителя да подпише АУАН и да получи екземпляр от него е удостоверен с подписа и трите имена на свидетеля Б.И.Н.. Действително не е посочен личния адрес на този свидетел, но е посочен служебният му адрес.

От приложения по делото АУАН серия КОО № 096912/23.03.2023 година се установява, че АУАН е съставен в присъствието на един свидетел –

Б.И.Н.. Последният е подписал съставения АУАН в посоченото по-горе процесуално качество на свидетел и същевременно е удостоверил с подписа си, в качеството на свидетел, отказа на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице – Ю. И. М., да подпише съставния АУАН и да получи екземпляр от него. Не е допуснато нарушение на закона предвид обстоятелството, че в производството по съставяне на АУАН едно и също лице (Б.И.Н.) е участвало в две процесуални качества. На първо място по аргумент от разпоредбата на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН, съставянето на АУАН приключва с подписването му от актосъставителя и поне от един от свидетелите, посочени в него, като действията по предявяване на АУАН на нарушителя да се запознае със съдържанието му и да го подпише, са последващи неговото съставяне. В този смисъл в производството по съставяне на процесния АУАН лицето Боян Николов е участвало единствено и само в едно процесуално качество на свидетел по чл. 40, ал. 1 от ЗАНН – свидетел, присъствал при установяването на нарушението. В разпоредбата на чл. 43, ал. 2 от ЗАНН е предвидено, че когато нарушителят откаже да подпише Акта, това се удостоверява чрез подписа на един свидетел, името и точният адрес на който се отбелязват. В ЗАНН няма предвидена разпоредба, според която свидетелят по чл. 43, ал. 2 от ЗАНН да е лице, различно от свидетелите по чл. 40, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, тъй като както вече беше посочено действията по предявяване на АУАН на нарушителя да се запознае с неговото съдържание и да го подпише, са действия, които не представляват елемент от фактическия състав по съставянето на АУАН. Съответно отказът на нарушителя да подпише съставения и предявен му за връчване АУАН, както и да получи екземпляр от него може да бъде удостоверен с подписа на който и да е свидетел, присъствал при извършването на процесуалното действие предявяване на АУАН за запознаване и подписване от нарушителя, възприел отказа на нарушителя да подпише Акта, респ. да получи екземпляр от него. Нормативно не са предвидени ограничения за това кой може да бъде свидетел по чл. 43, ал. 2 от ЗАНН. В този смисъл не е налице процесуална пречка свидетелят по чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, присъствал при съставянето на АУАН и подписал в това си качество съставения АУАН, да удостовери с подписа си като свидетел отказа на нарушителя да подпише и да получи екземпляр от АУАН, т.е. липсва законова регламентирана несъвместимост едно и също лице да бъде свидетел

по чл. 40, ал. 1 или ал. 3 от ЗАНН и едновременно с това - свидетел по чл. 43, ал. 2 от ЗАНН.

Актът е издаден от компетентен орган съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 274, ал. 1, т. 1 от ЗГ. Нарушенията по този закон се установяват с Актове, съставени от служителите в Изпълнителната агенция по горите и в нейните структури, които заемат длъжност, за която се изисква лесовъдско образование. В процесния казус е установено, а и не е спорно между страните, че към 23.03.2023 година актосъставителят В.Г.М. е заемал длъжността „Главен специалист - Горски инспектор в РДГ - Кърджали към Изпълнителна агенция по горите” и притежава лесовъдско образование. Деянието е извършено в зоната на отговорност на РДГ – Кърджали, тъй като тя осъществява контрол по прилагането на закона по отношение на всички дейности, касаещи горските територии, т.е. тя е компетентна, на територията на Кърджалийска и Хасковска област в следните общини: Ардино, Кърджали, Черноочене, Момчилград, Джебел, Кирково, Крумовград, Ивайловград, Свиленград, Любимец, Харманли, Маджарово, Симеоновград, Хасково, Димитровград, Минерални бани, Стамболово и Тополовград.

При издаването на Акта е спазен предвиденият от разпоредбата на ал. 1, изречение второ на чл. 34 от ЗАНН срок. Анализът на така описаната по-горе фактическа обстановка показва, че административнонаказателното производство против нарушителя е започнало със съставянето на АУАН на 23.03.2023 година, като в последствие преписката е била изпратена на Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, но без образуването административнонаказателно производство да бъде прекратено (липсва Мотивирана резолюция на АНО за прекратяване на АНП). Не е налице забрана Съдът да приложи разпоредбата на чл. 266, ал. 3 от ЗГ въз основа на съставения АУАН при наличие на отказ от страна на Прокурора да образува ДП. В конкретния случай се процедира именно така. За пълнота следва да се посочи, че пречката по чл. 84 от ЗАНН, вр.чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК, не е налице, тъй като разпоредбата изрично изисква спрямо същото лице за същото деяние да е налице Постановление за прекратяване на делото, т.е. на ДП, докато в случая не е налице прекратяване на ДП, а отказ да се образува такова. В случая не е нарушен принципът, заложен в чл. 4, § 1 от Протокол № 7 към Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, тъй като не е налице постановен краен акт, който да е

влязъл в законна сила, поради което Съдът намира, че не е налице нарушение на принципа *ne bis in idem* в конкретния случай.

Процесният АУАН е издаден в съответствие на процесуалните правила: деянието, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на нарушителя е квалифицирано по чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ.

Съгласно нормата на чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ забраняват се покупко-продажбата и други разпоредителни сделки, товаренето, транспортирането, разтоварването, придобиването, съхраняването и преработването на дървесина, която не е придружена с Превозен билет. Съдът намира, че действително нарушителят М. на 23.03.2023 година е съхранявал дървесина, непридружена с Превозен билет. Изпълнителното деяние на соченото нарушение е осъществено чрез съхраняване. Извършеното от Ю. И. М. съставлява нарушение на чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ, който изисква всяко действие, включително съхраняване на дървесина, да бъде при условие, че същата е придружена с Превозен билет. Очевидно е, че в случая съхраняваната от М. дървесина не отговоря на законните изисквания.

От събраните по делото писмени доказателства безспорно се установи описаното в Акта административно нарушение. Безспорно е установено от събраните по делото писмени доказателства, че на 23.03.2023 година в село Мустрак, област Хасково, попадащ на територията на община Свиленград, област Хасково, нарушителят е съхранявал дърва за огрев – дъб 1 пр.куб.м., непридружени с Превозен билет. Кубатурата на дървата е измерена чрез използването на рулетка. Не се твърди и не се установява от доказателствата по делото за наличието на Превозен билет за процесното количество. Ето защо Съдът намира, че са налице обективните признаци от състава на нарушението по чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ, в което нарушителят е обвинен.

Процесното нарушение е описано/удостоверено в Констативния протокол, който е приложен към АНП, т.е. той се явява част от административнонаказателното производство и нарушителят има възможност да се запознае с него.

Нарушението на чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ е формално и може да се извърши само при пряк умисъл. В конкретния случай Съдът намира, че нарушението от страна на нарушителя е осъществено и от субективна страна при форма на вината пряк умисъл, за което се прави извод от неговото конкретно обективизирано поведение. Ноторно известно е изискванието, че при съхраняване на дървесина, тя трябва да е придружена с Превозен билет. Ю.

М. е имал обективна представа, че съхранява дървесина, непридружена с Превозен билет. Ето защо Съдът намира, че деецът е съзнавал, че съхранява дървесина, която не е придружена с Превозен билет и че с това нарушава чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ, но го е извършил именно с тази цел.

Законодателят с промените в ЗАНН през 2021 година е указал какво е „повторност” на нарушенията като съгласно § 1, ал. 2 от Допълнителната разпоредба (ДР) на ЗАНН, предвиденото наказание за повторно нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към Държавата или Община се налага, когато нарушението от физическото лице или неизпълнението на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към Държавата или Община е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на акт, с който е наложено административно наказание за нарушение от същия вид или имуществена санкция за неизпълнение на задължение от същия вид, освен ако в специален закон е предвидено друго.

Законодателят е указал с тези промени в ЗАНН и какво следва да се разбира под нормата на нарушение от същия вид, като съобразно § 1, ал. 1, т. 6 от ДР на ЗАНН - „нарушение от същия вид от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към Държавата или Община от същия вид” е това нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към Държавата или Община, което осъществява признаците на същия основен състав на административното нарушение, независимо дали осъществява признаците на квалифициран или привилегирован състав.

От материалите по делото е видно, че нарушителят е бил наказан за извършено от него нарушение по чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ с НП № 2653/07.10.2022 година на Директора на РДГ – Кърджали, влязло в сила на 01.11.2022 година, т.е. в едногодишен срок от влизането в сила на горесцитираното НП, нарушителят отново е извършил същото административно нарушение, а именно: на 23.03.2023 година. Следователно извършеното от М. изцяло припокрива нормата на „повторност” на нарушението.

От изложеното става ясно, че нарушителят е извършил нарушения ето си в условията на „повторност”, поради което и спрямо него следва да бъде приложена нормата на чл. 266, ал. 3 от ЗГ, съгласно която, когато нарушението по ал. 1 е извършено повторно, наказанието е Глоба от 1 000 лв. до 10 000 лв. или Безвъзмезден труд в полза на обществото.

Настоящия Съдебен състав счита, че с оглед степента на обществена опасност на нарушението, паричната стойност на дървесината – предмет на деянието (55 лв.), кръга на засегнатите интереси, времетраенето на нарушението и значимостта на конкретно увредените отношения, както и личността на нарушителя, който се явява нарушител на ЗГ и с оглед целите на

административните наказания, съобразно нормата на чл. 12 от ЗАНН - да се предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани, следва да приеме Искането на АНО за налагане на административно наказание „Безвъзмезден труд в полза на обществото” за основателно.

Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗАНН, за административно нарушение, извършено повторно или на системно извършване, може да се предвижда наказание „Безвъзмезден труд в полза на обществото”, което да се налага самостоятелно или едновременно с друго наказание по ал. 1.”. И тъй като, съобразно нормата на чл. 16а от ЗАНН, „Безвъзмездният труд” е труд, който се полага в полза на обществото без ограничаване на други права на наказания, то неговата продължителност не може да бъде по-малко от 40 часа и повече от 200 часа годишно за не повече от 2 последователни години, предвид разпоредбата на чл. 16а, ал. 2 от ЗАНН.

В конкретния случай Съдът счита, че следва да наложи административно наказание от този вид самостоятелно и в минимален размер за извършеното от Ю. И. М. нарушение, т.е. в размер на 40 часа годишно, съобразявайки се с разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН и тежестта на нарушението, както и с размера на минималната работна заплата към датата на деянието – 780 лв. съгласно ПМС № 497/29.12.2022 година.

В хода на съдебното следствие не са събрани доказателства, които да мотивират по-висок размер на административното наказание от минимално предвиденото. Действително в кориците на делото са налични данни и за други нарушения на М. на разпоредби на ЗГ, но в наличната Справка липсват данни дали тези издадени НП са влезли в сила, респ. дали е бил осъден за посочените деяния с влязъл в сила Съдебен акт, с изключение на въпросното НП № 2653/07.10.2022 година.

Поради изложеното, Съдът приема, че целите на наказанието могат да бъдат постигнати и с минималното наказание по закон, а именно: Безвъзмезден труд в полза на обществото в размер на 40 часа за срок от 1 година за извършеното нарушение.

За пълнота е необходимо да се отбележи, че процесното нарушение не следва да се третира като маловажно по смисъла на чл. 28, вр. § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН. Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г година по т.д. № 1/2007 година на ОСНК на ВКС, докладчик Съдията Блага Иванова преценката на АНО за „маловажност” на случая по чл. 28 от ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Приложеното поле на визириания нормативен регламент винаги е фактическо и се предопределя от спецификите на всеки отделен случай. Установените в практиката критерии за неговото дефиниране са свързани с естеството на засегнатите обществени

отношения, липсата или незначителността на настъпилите общественоопасни последици и обстоятелствата, при които нарушението е намерило проявление в обективната действителност – време, място, обстановка, механизъм и т. н. Съгласно разпоредбата на § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН, „маловажен случай” е този, при който „извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към Държавата или Община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид”. В случая не би могло да се говори за липса или незначителност на вредните последици, тъй като посоченото нарушение е формално, на просто извършване и за довършването му не е необходимо настъпването на някакъв допълнителен съставомерен резултат. Не е налице и третата алтернатива от визираната дефинитивна норма, а именно: „други смекчаващи обстоятелства”, които да редуцират степента на обществена вредност на деянието съпоставима с нарушенията от същия вид, доколкото и същото се явява повторно извършено в едногодишен срок от наказване на М. за идентично административно нарушение, свързано с липсата на Превозен билет.

Относно вещите, послужили за извършване на нарушение и вещите - предмет на нарушението:

Няма такива иззети.

По разноските:

Такива не се претендират.

Водим от гореизложеното и на основание от ЗАНН, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

НАЛАГА, на основание чл. 266, ал. 3 от ЗГ, административно наказание „БЕЗВЪЗМЕЗДЕН ТРУД В ПОЛЗА НА ОБЩЕСТВОТО ” в размер на **40 (четиридесет) часа** за срок от **1 (една) година** на Ю. И. М. с ЕГН ***** от село Мустрак, област Хасково, за извършеното нарушение по чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ при условията на повторност, за което е бил издаден АУАН серия КОО № 096912/23.03.2023 година.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - Хасково в 14-дневен срок от съобщението на страните.

След влизане на Решението в сила, да се изпрати препис на РДГ - Кърджали и на Пробационна служба - Хасково, с указания след изпълнение на наказанието, да се изпрати на Съда препис от Доклада по [чл. 81г, ал. 2 от ЗАНН](#).

След влизане в сила на Съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____